

Spojené věci T-217/03 a T-245/03

Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV) a další

v.

Komise Evropských společenství

„Hospodářská soutěž – Článek 81 odst. 1 ES – Hovězí a telecí maso – Pozastavení dovozu – Stanovení sazebníku cen profesního svazu – Nařízení č. 26 – Sdružení podniků – Omezení hospodářské soutěže – Svazová akce – Ovlivnění obchodu mezi členskými státy – Povinnost odůvodnění – Pokyny o metodě stanovování pokut – Zásada proporcionality – Závažnost a délka trvání protiprávního jednání – Přitěžující a polehčující okolnosti – Zákaz souběhu sankcí – Práva obhajoby“

Rozsudek Soudu (prvního senátu) ze dne 13. prosince 2006 II - 5000

Shrnutí rozsudku

- 1. Hospodářská soutěž – Pravidla Společenství – Sdružení podniků – Pojem (Článek 81 odst. 1 ES)*

2. *Hospodářská soutěž – Pravidla Společenství – Sdružení podniků – Pojem*
(Článek 81 odst. 1 ES)
3. *Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Ovlivnění obchodu mezi členskými státy*
(Článek 81 odst. 1 ES)
4. *Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Narušení hospodářské soutěže – Stanovení cen*
(Článek 81 odst. 1 ES)
5. *Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Zákaz – Vnitrostátní právní rámec pro uzavírání kartelové dohody*
(Článek 81 ES)
6. *Hospodářská soutěž – Pravidla Společenství – Věcná působnost*
(Článek 81 ES)
7. *Zemědělství – Pravidla hospodářské soutěže – Nařízení č. 26*
(Články 33 ES a 36 ES, čl. 81 odst. 1 ES; nařízení Rady č. 26, čl. 2 odst. 1)
8. *Hospodářská soutěž – Správní řízení – Oznámení námitek – Nezbytný obsah*
(Nařízení Rady č. 17; nařízení Komise č. 99/63, článek 4)
9. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Určení*
(Článek 253 ES; nařízení Rady č. 17, čl. 15 odst. 2)
10. *Námítka protiprávnosti – Dosah – Akty, u nichž je možné namítat protiprávnost*
(Článek 241 ES; sdělení Komise 98/C 9/03)
11. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Určení*
(Článek 81 odst. 1 ES; nařízení Rady č. 17, čl. 15 odst. 2)

12. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Určení – Maximální výše*
(Nařízení Rady č. 17, čl. 15 odst. 2)
13. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Určení – Kritéria – Doba trvání protiprávního jednání*
(Článek 81 odst. 1 ES; sdělení Komise 98/C 9/03)
14. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Určení – Kritéria – Závažnost protiprávního jednání – Přítěžující okolnosti*
(Nařízení Rady č. 17, čl. 15 odst. 2)
15. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Určení – Maximální výše*
(Nařízení Rady č. 17, čl. 15 odst. 2)
16. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Rozhodnutí Komise, kterým se konstatuje, že došlo k protiprávnímu jednání, přijaté po rozhodnutí, proti němuž není přípustný opravný prostředek, sankcionujícím či zprošťujícím odpovědnosti tentýž podnik*
(Nařízení Rady č. 17, článek 15)
17. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Posuzovací pravomoc Komise – Soudní přezkum – Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci*

1. Článek 81 odst. 1 ES se vztahuje na sdružení, jestliže jejich vlastní činnost nebo činnost podniků, které jsou jejich členy, vyvolává účinky, které toto ustanovení postihuje. S ohledem na cíl tohoto ustanovení musí být pojem „sdružení podniků“ vykládán tak, že může zahrnovat i sdružení, která jsou sama tvořena sdruženími podniků.

není požadováno, aby dotčená sdružení měla možnost donutit své členy ke splnění povinností, které jim ukládá dohoda.

(viz body 49, 89)

K tomu, aby se na dohodu mezi sdruženími vztahovalo toto ustanovení,

2. Pojem „podnik“ zahrnuje v kontextu práva hospodářské soutěže jakýkoli subjekt vykonávající hospodářskou činnost

nezávisle na právním postavení tohoto subjektu a způsobu jeho financování. Hospodářskou činnost představuje jakákoli činnost spočívající v nabízení zboží nebo služeb na daném trhu.

Činnost zemědělců, at' pěstitelů, či chovatelů, zcela jistě má hospodářský charakter. Ti totiž vyvíjejí činnost spočívající ve výrobě zboží, které nabízejí k prodeji za úplatu. Zemědělci proto jsou podniky ve smyslu čl. 81 odst. 1 ES.

pádně nestačí k tomu, aby bylo sdružení ve smyslu čl. 81 odst. 1 ES této charakteristiky zbaveno. Stejně tak nelze připustit argument založený na tom, že v případě hospodaření formou společnosti se členem profesního svazu nestává tato společnost prostřednictvím svého zástupce, nýbrž každý společník. Pro účely kvalifikace jako podniku totiž není důležité právní postavení nebo forma dotčeného hospodářství, nýbrž jeho činnost a činnost těch, kdo se na něm podílejí.

(viz body 52–55)

Profesní svazy, které je sdružují a zastupují, jakož i federace, které sdružují tyto profesní svazy, proto lze pro účely použití tohoto ustanovení kvalifikovat jako sdružení podniků.

Tento závěr nelze vyvrátit tím, že místní profesní svazy mohou sdružovat také manžele nebo manželky zemědělců. Zprv je pravděpodobné, že manželé nebo manželky pěstitelů nebo chovatelů, kteří jsou sami členy místního zemědělského svazu, se též účastní práce na rodinném hospodářství. Z druhého pohledu skutečnost, že sdružení podniků může zahrnovat též osoby nebo subjekty, které nelze kvalifikovat jako podniky, každo-

3. Článek 81 odst. 1 ES se vztahuje pouze na dohody, které mohou ovlivnit obchod mezi členskými státy. Aby dohoda mezi podniky mohla ovlivnit obchod uvnitř Společenství, musí na základě souhrnu objektivních skutkových nebo právních okolností umožnit předpokládat s dostatečnou pravděpodobností, že může přímo, nebo nepřímo, skutečně, nebo potenciálně ovlivnit obchod mezi členskými státy, a to tak, že může narušit uskutečnění cílů jednotného trhu mezi členskými státy.

Jestliže protiprávní jednání, na němž se podílel podnik nebo sdružení podniků, může ovlivnit obchod mezi členskými státy, Komise není povinna prokazovat, že individuální účast tohoto podniku nebo těchto sdružení podniků ovlivnila obchod uvnitř Společenství.

Mimoto, jednání omezující hospodářskou soutěž vztahující se na celé území členského státu má ze své podstaty za účinek posílení oddělování vnitrostátních trhů, čímž narušuje vzájemné hospodářské prolínání, které je zamýšleno Smlouvou. Konečně, jedná-li se o trh propustný z hlediska dovozu, mohou si účastníci vnitrostátní cenové kartelové dohody zachovat svůj tržní podíl pouze tehdy, chrání-li se proti zahraniční konkurenci.

(viz body 63, 66–67)

4. Článek 81 odst. 1 písm. a) ES výslovně stanoví, že omezením hospodářské soutěže jsou opatření, která přímo, nebo

nepřímo určují nákupní nebo prodejní ceny. Stanovení cen je totiž zjevným omezením hospodářské soutěže.

Dohoda uzavřená mezi federacemi zastupujícími zemědělce a federacemi zastupujícími provozovatele jatek, která stanoví minimální ceny pro určité kategorie krav, a to s cílem zajistit jejich závaznost pro všechny hospodářské subjekty působící na relevantních trzích, má za cíl omezit hospodářskou soutěž na těchto trzích zejména tím, že uměle zužuje prostor pro obchodní vyjednávání chovatelů a provozovatelů jatek a narušuje tvorbu cen na relevantních trzích.

Tento závěr nelze vyvrátit argumentem, že zemědělské trhy jsou trhy regulovanými, kde pravidla hospodářské soutěže neplatí automaticky a kde tvorba cen často neodpovídá svobodnému působení nabídky a poptávky. Odvětví zemědělství jistě vykazuje jisté specifické znaky a je předmětem velmi detailní a mnohdy dosti intervencionistické regulace. Pravidla Společenství v oblasti hospodářské soutěže se však vztahují na trhy se

zemědělskými produkty, i když jsou stanoveny určité výjimky, jejichž účelem je zohlednit zvláštní situaci těchto trhů.

subjekty prováděly praktiky odporující pravidlům hospodářské soutěže nebo aby si osobovaly výsady náležející orgánům veřejné moci, ať národním, či Společenství, a svým jednáním nahrazovaly jednání orgánů veřejné moci.

Krom toho, pouhá skutečnost, že se minimální ceny stanoví s odkazem na cenu určenou v rámci veřejné intervence, nemůže stačit k tomu, aby dotyčná dohoda přestala mít omezující povahu. Tímto odkazem na cenu určenou v rámci veřejné intervence totiž nemůže sazebník minimálních cen pozbýt protisoutěžní cíl, který spočívá v přímém a umělém stanovení určité tržní ceny, a nelze jej postavit na roveň různým mechanismům podpory a veřejné intervence v rámci společných organizací zemědělských trhů, jejichž účelem je ozdravit trhy vyznačující se převisem nabídky, a to stažením části produkce z trhu.

Stejně tak skutečnost, že chování podniků bylo známo, povoleno, nebo dokonce podněcováno ze strany vnitrostátních orgánů, nemá každopádně žádný vliv na použitelnost článku 81 ES. Konečně, krize, v níž se odvětví nachází, nemůže sama o sobě vyloučit použití čl. 81 odst. 1 ES.

(viz body 83, 85–87)

(viz body 90–92)

5. Právní rámec, v němž dochází k uzavření dohod mezi podniky, které jsou zakázány článkem 81 ES, jakož ani právní kvalifikace tohoto rámce v různých vnitrostátních právních rádech, nemají žádný vliv na použitelnost pravidel Společenství v oblasti hospodářské soutěže. Krom toho, údajná nedostatečnost veřejnoprávních opatření k vyřešení problémů určitého odvětví nemůže být důvodem k tomu, aby dotčené soukromé
6. Na dohody uzavřené v rámci kolektivního vyjednávání mezi sociálními partnery za účelem společného hledání opatření ke zlepšení podmínek zaměstnávání a pracovních podmínek se z důvodu jejich povahy a cíle nevztahuje čl. 81 odst. 1 ES. Avšak dohoda uzavřená mezi federacemi profesních svazů zemědělců a federacemi profesních svazů

provozovatelů jatek, jejímž předmětem je stanovení minimální ceny, za kterou budou jatka vykupovat skot, a pozastavení dovozů hovězího a telecího masa nemůže uniknout zákazům stanoveným v článku 81 ES.

dem ke skutečnosti, že jsou tyto cíle leckdy protichůdné, se Komise může pokusit o jejich uvedení do souladu. Konečně, pro účely uplatnění této výjimky lze opatření považovat za nezbytná pro dosažení cílů společné zemědělské politiky pouze tehdy, pokud jsou přiměřená.

(viz body 98–100)

(viz body 197–199, 208)

7. Zachování účinné hospodářské soutěže na trzích se zemědělskými produkty je součástí cílů společné zemědělské politiky. Ačkoli je pravda, že článek 36 ES svěřil Radě, aby vymezila rozsah, ve kterém se pravidla Společenství v oblasti hospodářské soutěže vztahují na zemědělskou produkci a obchod se zemědělskými produkty, a vzala tak v úvahu zvláštní situaci trhů s těmito produkty, toto ustanovení nicméně zakotvuje zásadu použitelnosti pravidel hospodářské soutěže Společenství v oblasti zemědělství.
8. Dodržení práv obhajoby ve všech řízeních, která mohou vést k uložení sankcí, zejména pokut, je základní zásadou práva Společenství, která musí být dodržena, i když se jedná o správní řízení. Podle této zásady je oznámení námitek zásadní procesní zárukou. Toto oznámení námitek musí jasně uvádět veškeré zásadní skutečnosti, o něž se Komise v tomto stadiu řízení opírá.

Ustanovení čl. 2 odst. 1 nařízení č. 26, který stanoví, že čl. 81 odst. 1 ES se nevztahuje na dohody, rozhodnutí a jednání, které jsou nezbytné pro dosažení cílů společné zemědělské politiky, je třeba coby výjimku vykládat restriktivně. Kromě toho, toto ustanovení se použije pouze tehdy, pokud dotčená dohoda podporuje dosažení všech cílů článku 33 ES, přičemž vzhle-

Komise splní svou povinnost dodržet právo podniků být vyslechnuty, pokud ve svém oznámení námitek výslovně uvede, že bude zkoumat, zda je třeba uložit dotyčným podnikům pokuty, a pokud uvede hlavní skutkové a právní

okolnosti, které mohou vést k uložení pokuty, jako je závažnost a délka trvání předpokládaného protiprávního jednání a skutečnost, že k němu došlo úmyslně nebo z nedbalosti. Komise jim tak poskytuje údaje, které jsou nezbytné pro jejich obranu nejen proti zjištění protiprávního jednání, ale i proti uložení pokuty.

nejsou-li pro to zvláštní okolnosti, výslovně odůvodnit dodržení maximální výše 10 % obratu dotyčného podniku. Tento podnik musí vědět jak o existenci uvedené zákonné hranice, tak o konkrétní výši svého obratu, a může tedy posoudit i bez jakéhokoli odůvodnění v rozhodnutí o uložení sankce, zda pokuta, která mu byla uložena, překročila, či nepřekročila maximální výši 10 %.

Uvedení údajů ohledně úrovně zamýšlených pokut v oznámení námitek, dokud nebyla podnikům dána možnost vyslovit připomínky k jim vytýkaným skutečnostem, by znamenalo nepřiměřeně předjímat rozhodnutí Komise. Tím spíše zmínka obsažená v oznámení námitek o otázce, zda u pokuty, která bude případně uložena konečným rozhodnutím, je dodržena maximální výše 10 %, je rovněž nepřiměřeným předjímáním tohoto rozhodnutí.

Naproti tomu ukládá-li Komise sankci sdružení podniků a ověřuje-li dodržení zákonné maximální výše 10 % obratu na základě obratu dosaženého všemi nebo jen některými členy tohoto sdružení, musí to ve svém rozhodnutí výslovně uvést a popsat důvody, proč byly zohledněny obraty členů. Bez takového odůvodnění by se dotčené osoby nemohly seznámit s důvody takového rozhodnutí ani by nemohly správně ověřit, zda byla v dané věci dodržena zákonná maximální výše.

(viz body 217–218, 222)

(viz body 238–239)

9. Uloží-li tedy Komise pokutu jednotlivému podniku, který se dopustil protiprávního jednání, není nutně povinna,
10. Ačkoli pokyny o metodě stanovování pokut uložených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy

o ESUO nepředstavují právní základ rozhodnutí, kterým se hospodářskému subjektu uděluje pokuta, neboť tím je pro toto rozhodnutí nařízení č. 17, stanovují obecně a abstraktně metodologii, kterou je Komise vázána při stanovování výše pokut. Proto existuje přímá souvislost mezi tímto rozhodnutím a pokyny, takže tyto pokyny mohou být předmětem námitky protiprávnosti.

Každopádně vzhledem k tomu, že paušální částky stanovené v pokynech jsou tedy pouze orientační, nemohou samy o sobě představovat porušení zásady proporcionality.

(viz body 252–253)

(viz bod 250)

11. Kartelové dohody týkající se cen nebo rozdělení trhů jsou již svou povahou velmi závažnými protiprávními jednáními. Proto když Komise uvedla v bodě 1 A pokynů o metodě stanovování pokut uložených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy o ESUO, že tato jednání jsou velmi závažnými protiprávními jednáními, u nichž je stanovena základní sazba ve výši 20 milionů eur, neporušila zásadu proporcionality.
12. Článek 15 odst. 2 nařízení č. 17, který stanoví, že Komise může uložit pokuty ve výši nepřesahující 10 % obratu dosaženého v předchozím účetním roce všemi podniky, které se na porušení podílely, totiž vyžaduje pouze to, aby pokuta, která bude nakonec podniku uložena, byla snížena v případě, že překročí 10 % jeho obratu, nehledě na dílčí výpočty, jimiž se zohledňuje závažnost a délka trvání protiprávního jednání. Článek 15 odst. 2 nařízení č. 17 proto Komisi nezakazuje, aby v průběhu výpočtu odkázala na dílčí částku překračující 10 % obratu dotyčného podniku, pokud částka pokuty nakonec uložená tomuto podniku tuto maximální hodnotu nepřekročí. Tato úvaha platí též

pro maximální částku jednoho milionu eur uvedenou v témže ustanovení.

jsou tajné pokračování v kartelové dohodě poté, co Komise uvědomila zúčastněné podniky či sdružení podniků o tom, že ji mají ukončit, a použití násilí k tomu, aby určitá strana dohody byla přiměna k jejímu přijetí nebo k zajištění jejího plnění.

(viz bod 255)

13. Ve světle bodu 1 B pokynů o metodě stanovování pokut uložených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy o ESUO, který stanoví, že délka trvání protiprávního jednání může vést k případnému zvýšení částky pokuty oproti částce stanovené podle závažnosti, se jeví, že velmi krátká délka trvání protiprávního jednání, tedy doba kratší než jeden rok, je pouze důvodem k tomu, aby částka stanovená podle závažnosti protiprávního jednání nebyla zvýšena. Skutečnost, že protiprávní jednání trvalo jen velmi krátkou dobu, nemůže v žádném případě zpochybnit, že došlo k porušení čl. 81 odst. 1 ES.

(viz body 134, 257–258)

14. Přitěžujícími okolnostmi, které Komise může vzít v potaz při zvýšení částky pokuty uložené na základě článku 81 ES,

(viz body 271, 278–289)

15. Článek 15 odst. 2 nařízení č. 17 nezakazuje Komisi ukládat pokuty vyšší než jeden milion eur sdružením, která údajně nedosahují žádného obratu. Použití obecného pojmu „porušení“ v čl. 15 odst. 2, který se vztahuje bez rozdílu na dohody, jednání ve vzájemné shodě a rozhodnutí sdružení podniků, znamená, že se maximální výše stanovené tímto ustanovením uplatní stejným způsobem na dohody a jednání ve vzájemné shodě, jakož i na rozhodnutí sdružení podniků. Jakmile sdružení podniků nevyvíjí vlastní hospodářskou činnost nebo jeho obrat neprozrazuje vliv, jaký toto sdružení může vykonávat na trh, Komise za jistých podmínek může zohlednit obrat jeho členů pro účely výpočtu maximální částky pokuty, která mu může být uložena.

Ačkoli se v tomto ustanovení jediná výslovná zmínka o obratu podniku týká maximální výše pokuty překračující jeden milion eur, pokyny o metodě stanovování pokut uložených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy o ESUO, kterými je Komise sama vázána, v bodě 5 písm. a) stanoví, že konečná částka pokuty nemůže v žádném případě překročit 10 % celosvětového obratu podniků, jak je stanoveno v čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17. Maximální výše 10 % obratu musí být proto uplatněna, i pokud jde o stanovení pokut v částce nižší než jeden milion eur.

Kromě toho, maximální výše 10 % obratu musí být počítána podle obratu dosaženého každým z podniků, který se účastní dohod a jednání ve vzájemné shodě, nebo všemi členskými podniky sdružení podniků přinejmenším tehdy, když na základě vlastních interních pravidel může sdružení zavazovat své členy. Tato možnost zohlednit v této souvislosti obrat všech členských podniků sdružení je odůvodněna tím, že při stanovení částky pokut lze přihlídnout zejména k vlivu, jaký mohl podnik vykonávat na trh, například z důvodu své velikosti a hospodářské síly, v jejichž případě slouží obrat podniku jako vodítko, jakož i k odrazujícímu účinku,

jaký musejí tyto pokuty vyvolávat. Vliv, jaký mohlo sdružení podniků vykonávat na trh, přitom nezávisí na jeho vlastním obratu, který neprozrazuje ani jeho velikost, ani hospodářskou sílu, nýbrž na obratu jeho členů, který představuje údaj o jeho velikosti a hospodářské síle.

Není však vyloučeno, že ve zvláštních případech je toto zohlednění obratu členů sdružení možné i tehdy, když toto sdružení po formální stránce nemá pravomoc zavazovat své členy, vzhledem k neexistujícím interním pravidlům, která by mu takovou způsobilost poskytovala. Možnost Komise uložit pokuty v částce odpovídající dotýcným protiprávním jednáním by jinak mohla být ohrožena, neboť sdružení s velmi nízkým obratem, která sdružují vysoký počet podniků dosahujících společně vysokého obratu, ale nemají pravomoc zavazovat je, by mohla být potrestána pouze velmi nízkými pokutami, přestože protiprávní jednání, jichž se dopustila, mohla mít na relevantních trzích značný vliv. Tato okolnost by kromě toho byla v rozporu s potřebou zajistit odrazující účinek sankcí za protiprávní jednání porušující pravidla Společenství v oblasti hospodářské soutěže.

Proto i další zvláštní okolnosti vedle existence interních pravidel, která sdu-

žení dovolují zavazovat své členy, mohou odůvodňovat zohlednění součtu obrátů členů dotčeného sdružení. Jedná se zejména o případy, kdy se protiprávní jednání spáchané sdružením týká činností jeho členů nebo kdy dotčená protisoutěžní jednání provádí sdružení přímo ve prospěch těchto členů a ve spolupráci s nimi, přičemž sdružení nemá objektivní zájmy, které by byly nezávislé na zájmech jeho členů. Ačkoli v některých z těchto případů může Komise vedle potrestání dotčeného sdružení případně uložit jednotlivé pokuty každému z členských podniků, může se to jevit obzvlášť obtížné, ba dokonce nemožné, je-li jejich počet příliš vysoký.

uložena pokuta ani že by dotčené sdružení mělo povinnost přenést břemeno této pokuty na své členy.

(viz body 313–314, 317–319, 325, 343)

V tomto případě se však možnost přihlídnout k obrátům základních členů sdružení podniků musí každopádně omezit v zásadě na ty z jejich členů, kteří byli činní na trzích dotčených protiprávními jednáními sankcionovanými v napadeném rozhodnutí.

Ostatně zohlednění obrátu členů sdružení podniků při určování maximální výše 10 % neznamená, že jim byla

16. Zásada *non bis in idem* je obecnou zásadou práva Společenství, jejíž dodržování zajišťuje soud. V oblasti práva hospodářské soutěže Společenství tato zásada zakazuje, aby byl podnik Komisí opětovně shledán odpovědným nebo stíhán pro protisoutěžní chování, za něž mu již byla uložena sankce, nebo bylo shledáno, že za ně nenesl odpovědnost, a to dřívějším rozhodnutím Komise, proti kterému již nelze podat opravný prostředek. Použití zásady *non bis in idem* podléhá třem podmínkám, a sice totožnosti skutků, totožnosti pachatele a totožnosti chráněného právního zájmu. Tato zásada tedy zakazuje, aby téže osobě byla za stejné protiprávní jednání vícekrát uložena sankce za účelem ochrany téhož majetkového právního zájmu. Naproti tomu nezakazuje uložit sankci za tentýž skutek

jednotlivým sdružením podniků, které se jej účastnily, z důvodu účasti a míry vlastní odpovědnosti každého na protiprávním jednání, i když jedna sdružení jsou členy druhých.

(viz body 340–344)

17. I když je Komise nadána posuzovací pravomocí při stanovení částky pokut, které sankcionují porušení pravidel Společenství v oblasti hospodářské soutěže, Soud přesto na základě článku 17 nařízení č. 17 přezkoumává žaloby po-

dané proti rozhodnutím, jimiž Komise stanovila pokutu, v plné jurisdikci ve smyslu článku 229 ES, a může tudíž uložené pokuty zrušit, snížit nebo zvýšit. Soud může na základě této pravomoci přezkumu v plné jurisdikci zejména změnit výši snížení pokuty poskytnutého Komisí podniku nebo sdružení podniků s poukazem na okolnosti vyjmenované v bodě 5 písm. b) pokynů o metodě stanovování pokut uložených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy o ESUO.

(viz body 352, 355–361)